

Portret cu flori de câmp

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Când buzele care șoptesc iubire
Ating cu palma cerul în amurg,
Sunt linie de orizont, subțire,
Purtând în ea acorduri care curg.

Pe degete, ca pe claviatură,
Plutește într-un vis bărbia ta,
Sub zâmbetul pe care îl concură
Poemul ce l-am scris în doi cândva.

Când ochii tăi îmi caută privirea
Și mă ating cu aripi de zefir,
În inimă îmi freamătă iubirea
Ca un talaz și vreau să te respir.

- Tăcerea-ntinde frânghii peste ziduri,
Cetatea-i gri, concitadinii reci,
Pe cer zâmbește-un soare fără riduri
Și norii trec grăbiți spre fiorduri... Deci

Pe care câmp voi îndrăzni deodată,
Nesăbuit-așa cum mă știai,
Să înfloresc din cremenea uitată
Peste pământ... Abia căzuți din rai

Ne vom găsi pe-o insulă-n Egee,
Abia atunci când ne va fi de-ajuns
Iubirea necuprinsă-ntr-o idee,
Tăcerile ce-ncap într-un răspuns.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif